

שַׁמְחָה יָמֵי הַחֲנוּכָה

מוגש בהוקרה למשתתפי
מסיבת חנוכה
בהשתתפות מרן הגר"י רצאבי שלישי"א
פוסק עדת תימן ונשיא קרית מהר"ץ

מוצש"ק מקץ ה'תשע"ח ב'שכ"ט
עמנואל ת"ו

סדר הדלקת נרות חנוכה

עפ"י נוסח ק"ק תימן יע"א

כלילה הראשון לפני שיתחיל להדליק, מברך שלש ברכות: להדליק נר של-חנוכה, שעשה נסים, ושהחיינו. ובשאר הלילות מברך שתי ברכות: להדליק נר של-חנוכה, ושעשה נסים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו,
וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל־חֲנֻכָּה:

(ועונים: אָמֵן)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ
הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבְוֹתֵינוּ,
בְּיָמִים הָהֵם בְּזָמַן הַזֶּה: (ועונים: אָמֵן)

מליל שני ואילך אינו מברך שהחיינו.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ
הָעוֹלָם, שֶׁהַחַיָּנוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ
לְזָמַן הַזֶּה: (ועונים: אָמֵן)

לאחר שהדליק נר אחד, בעודו עסוק בהדלקת שאר הנרות,
אומר

הַנְּרוֹת הַלְלוּ אֶנּוּ מְדַלְקִין, עַל
הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּסִים וְעַל הַנִּפְלְאוֹת,
שֶׁעָשִׂיתָ עִם אַבְוֹתֵינוּ בְּיָמִים הָהֵם
בְּזָמַן הַזֶּה, עַל־יְדֵי כְהִנְיָהּ הַקְּדוֹשִׁים.
וְכָל שְׂמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה, הַנְּרוֹת הַלְלוּ
קֹדֶשׁ הֵם, וְאֵין לָנוּ רְשׁוֹת לְהַשְׁתַּמֵּשׁ
בָּהֶן, אִלָּא לְרְאוֹתָן בַּלְבָּד. כְּדִי לְהוֹדוֹת
לְשִׁמְךָ, עַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְעַל נִסְיָךְ וְעַל
יְשׁוּעוֹתֶיךָ:

יש נוהגים להוסיף ולומר מזמור זה:

מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אָרוּמַמְךָ יְיָ כִּי
דִלִּיתָנִי וְלֹא־שָׁמַחַת אִיבֵי לִי: יְיָ אֱלֹהֵי. שׁוּעֵתִי אֲלִיךָ
וְתִרְפָּאֲנִי: יְיָ הַעֲלִיתָ מִן־שָׁאוֹל נַפְשִׁי. חִיִּיתָנִי מִיַּרְדֵּי
בּוֹר: וְזָמְרוּ לִי חֲסִידָיו. וְהוֹדוּ לְזִכְרֶךָ קֹדֶשׁוֹ: כִּי רָגַע
בְּאָפוֹ. חַיִּים בְּרִצּוֹנוֹ. בְּעָרֵב יֵלִין כְּכִי. וְלִבְקָר רִנָּה:
וְאֵנִי אִמְרַתִּי בְשִׁלּוֹי. בַּל־אֶמוֹט לְעוֹלָם: יְיָ בְּרִצּוֹנְךָ
הַעֲמַדְתָּה לְהַרְרִי עוֹז. הַסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ הַיִּיתִי נִבְהַל:
אֲלִיךָ יְיָ אֶקְרָא. וְאֶל־אֲדֹנָי אֲתַחֲנֵן: מִה־בָּצַע בְּדַמִּי
בְּרִדְתִּי אֶל שַׁחַת. הַיּוֹדֶךָ עֲפָר הַיִּגִּיד אֲמַתְךָ: שִׁמְעָה
יְיָ וְחַנּוּנִי. יְיָ הִיָּה עֲזָר לִי: הַפְּכֵת מַסְפְּדֵי לְמַחֹל לִי.
פִּתְחַת שָׁקִי. וְתִאָּזְרֵנִי שִׁמְחָה: לְמַעַן וְזָמְרָךְ כְּבוֹד
וְלֹא יָדָם. יְיָ אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֹדְךָ:

שירים הקשורים לימי חנוכה

נשיד (שיר)

שיר מוסרי "לעשות" תורה. שייכותו לחנוכה, מפני שאומרים בנוסח על הנסים, ופושעים ביד "עושי" תורתך. והוסבר בהרחבה ע"י מרן שליט"א במקומות אחרים.

נְשִׁי אֲשֶׁר בְּגוֹף לְעֻצְתִּי שָׁמַע.

קומי עשי תורה ואל נא תחרה:

ומאס עצת יצר ומדרכו מנע.

ובחר בדרך טוב במדה ישרה:

כי הוא לך בתחבולות לרע.

אל תאזן מליו בטרם יאמרה:

הקשב לקול מסכן ולדבריו שמע.

כי הוא לדרך טוב ותורה יבחרה:

עיו וגם לשון וגם לבך פנע.

כי הם תחלת חטא בדרך נסתרה:

השכם לדרכי אל ודלתותיו קרע.

גם התשובה מפנינים יקרה:

ינחילך עדן בתוך גנו נטע.

תתחברה תמיד לעדה ישרה:

תשב בצל נעים ודירתך קבע.

כתרך עלי ראשך בשם אל תכתרה:

ושלום רב למי ישמור שמע.

אלף וגם רבוא לראשו יסחרה:

חזמ"ק ילוד בפני"ץ שטר חובו קרע.

כי הוא מצפה לך לדרכו ישרה:

אנא וכו'

שירה

מַעוֹז צוֹר יִשׁוּעַתִּי, לֶךְ נֹאֵה לְשִׁבְחַת.

תכון בית תפלתי, ושם תודה נזבח.

לעת תכין מטבח, מצר המנבח.

אז אגמור, בשיר מזמור, חנכת המזבח:

רעות שבעה נפשי, ביגון כחי כלה.

חיי מררו בקשי, בשעבוד מלכות עגלה.

ובידו הגדולה, הוציא את הסגלה.

חיל פרעה, וכל זרעו, ירדו כאבן מצולה:

דביר קדשו הביאני, וגם שם לא שקטתי.

ובא נוגש והגלני, כי זרים עבדתי.

ויין רעל מסכתי, כמעט שעברתי.

קז בכל, זרבבל, לקז שבעים נושעתי:

פרות קומת ברוש בקש, אגגי בן המדתא.

ונהיתה לו למוקש, וגאותו נשבתה.

ראש ימיני נשאת, ואויב שמו מחית.

רב בניו, וקניניו, על העץ תלית:

יונים נקבצו עלי, אזי בימי חשמנים.

ופרצו חומות מגדלי, וטמאו כל השמנים.

ומנותר קנקנים, נעשה נס לשושנים.

בני בינה, ימי שמונה, קבעו שיר ורנגים:

חשוף זרוע קדשה, וקרב קז הישועה.

נקם נקמת דם עבדי, מאמה הרשעה.

כי ארכה לנו השעה, ואין קז לימי הרעה.

דחה אדמון, בצל צלמון, הקם לנו רועים שבעה:

והללויה וכו'

קריאה במגילת בני חשמונאי

נר חמישי דחנוכה

מד. באדן. יתיב בגרס חיבא, בספינתא. וערק,

לות אנטיוכס מלכא. ועמיה גוברין. די אשתיוכו,

מן חרבא: מה. ענה בגרס ואמר, לאנטיוכס

מלכא. אנת מלכא. שמת טעים, לבטלא מן יהוד.

שבתא, וירחא ומהלפתא. ואשתדוד רב בגוה. ולו

אתו עליהון, כל עממיא, אומיא ולישניא. לא

כהליו, לחמשא בני מתתיה. די אינון, מן אריון

תקיפין. ומן נשרין, קלילין. ומן דובין, חציפין:

מוז. כען מלכא. מלכי, ישפר עלך. ולא תגיח

עמהון קרבא, במשריתא האליו. ואם תגיח

עמהון, במשריתא האליו. תתבהית, באנפי

כל מלכיא: מוז. לכן. שלח אגרתא, לכל מדינת

מלכותך. וייתאו רברבי חילותא, ועמהון כל

עממיא. ולא ישתאר מנהון, אנשא. ואף פיליא,

מלובשי שרינא: מח. אדן. שפר פתגמא,

בעיני אנטיוכס. ושלח. וקרא, לרברבי מדינתא.

ואיתיאו, כל עממיא. ועמהון פיליא, מלובשי

שרינא: מט. תנינות, קם בגרס חיבא. ואתא

לירושלם. תרע בה. תלת עשר תרעין, בשור בית

מקדשא. וסגר, נהרא די מדינתא. ושרף אבנה,

עד די הוה כעפרא: ג. חשיב בלביה, ואמר. הדא

זמנא, לא כהליו לי. ארי רב חילי, ותקוף ידי סגי.

ואלה שמיא, לא חשיב כן: